

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ «FIGARO»

Ἐν τῷ Ἡμερολογίῳ τοῦ ἔτους τούτου τῆς γνωστῆς παρισινῆς ἐφημερίδος «Figaro» δημοσιεύεται λεπτομερῆς ἀνάλυσις τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ τῆς ἐν γένει καταστάσεως τοῦ μεγάλου τούτου δημοσιογραφικοῦ ὀργάνου, ἧς τὰ κυριώτερα ὡς ἱκανῶς ἐνδιαφέροντα σταχυολογούντες μεταφέρουεν ἐνταῦθα.

Τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδος διεξάγουσι τρεῖς διευθυνταὶ οἱ καὶ διαχειρισταὶ συνάμα, ἕτεροι δὲ τρεῖς εἰσὶν οἱ ἐργαζόμενοι ὡς γραμματεῖς τῆς Διευθύνσεως.

Προσωπικὸν τῆς συντάξεως.—Ἡ ὕλη τῆς ἐφημερίδος εἶνε, ὡς εἰκὸς, διηρημένη εἰς πολλὰ κεφάλαια, δι' ἕκαστον τῶν ὁποίων εἰσὶν ὠρισμένοι ἴδιοι συντάκται, ὧν ὁ ἀριθμὸς ἔχει ὡς ἔπεται: Κύρια ἄρθρα, συντάκται 7. — Πολιτικαὶ εἰδήσεις καὶ διάφορα, συντάκται 5. — Πρακτικὰ Βουλῆς καὶ Γερουσίας 5. — Πινακίδες (Carnet) 1. — Ποικίλα ἀρθρίδια 8. — Τὰ τῆς ἡμέρας 1. Εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τούτου εἶνε ἀνατεθειμένη καὶ ἡ ἐπιθεώρησις τοῦ ἀλλοδαποῦ τύπου διὰ τῆς συνεργασίας πολλῶν μεταφραστῶν. — Ἀνταποκριταὶ μόνιμοι ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ 8. Πλὴν τούτων ἡ ἐφημερίς κέκτηται καὶ ἄλλους ἀνταποκριτάς, οὓς ἐκπέμπει ἅμα παρουσιασθείσης σπουδαίας τινὸς περιστάσεως. — Ἀγροτικὰ 1. — Ἐπιστημονικὰ 1. — Δικαστικὰ 1. — Βιβλιογραφία 1. — Εἰδήσεις εἰς κύριος συντάκτης βοηθούμενος ὑπὸ 3 ἄλλων καὶ ἔχων εἰς τὴν διάθεσίν του 4 συλλέκτας εἰδήσεων (reporters). — Δημόσια συναθροίσεις 1. — Τηλεγραφήματα 1. — Μουσικαὶ συναυλῖαι καὶ θέατρα 4. — Ἴπποδρόμιον 1.

Πλὴν τούτων ἡ ἐφημερίς ἐπασχολεῖ κατ' ἔτος 4 ἢ 5 μυθιστοριογράφους εἰς σύνταξιν τῶν ἐν τῇ ἐπιφυλλίδι αὐτῆς δημοσιευομένων μυθιστορημάτων, πρὸς δὲ τούτους πλείστους ὄσους ἐκτάκτους οὕτως εἰπεῖν συντάκτας, ἢ παρεργάτας, φίλους τῆς ἐφημερίδος.

Σύνταξις τοῦ φύλλου τῆς ἡμέρας. Τὴν 2αν ὥραν μετὰ μεσημβρίαν οἱ συντάκται τῆς ἐφημερίδος ἄρχονται πάντες τῆς ἐργασίας. Οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν ὑπηρεσίαν τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς καὶ Γερουσίας εὐρίσκονται εἰς τὰς θέσεις αὐτῶν, οἱ μὲν ἐν τῷ θεωρεῖῳ τῶν δημοσιογράφων, οἱ δὲ ἐν τοῖς διαδρόμοις καὶ ταῖς αἰθούσαις τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων, τείνοντες τὸ οὖς πανταχοῦ, λαμβάνοντες σημειώσεις, διαλεγόμενοι δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ περὶ τῶν ζητημάτων τῆς ἡμέρας, ταῦτα δὲ πάντα ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ παρασκευάσωσιν ὅσον ἔνεστι πληρυστέραν τὴν ἡμερησίαν αὐτῶν συγκομιδὴν.

Οἱ ἐπὶ τῶν εἰδήσεων, τῶν ποικίλων, τῶν λογοπαϊγνίων, αὐτοὶ εὐρίσκονται ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς ἐφημερίδος, ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ γραφεῖῳ, δεχόμενοι τοὺς προσερχομένους ἵνα κομίσωσι τίς εἰ-

δησιν τινὰ, τίς εὐφυολογίαν ἢ λογοπαϊγνιον, τὰ ὁποῖα πάντα ὀφείλουσι νὰ συντάξωσι καὶ τακτοποιήσωσι. Ὁ ἀρχισυντάκτης ὑποδεικνύει εἰς ἕκαστον τῶν συνεργατῶν του τὸ ἔργον τῆς ἡμέρας· αὐτὸς ἐπιθεωρεῖ, διορθοῖ, γράφων ἢ διαγράφων, τὰ ὑποβαλλόμενα αὐτῷ, καὶ ἐκλέγει τὰς τελευταίας λέξεις, αἵτινες θὰ κάμωσι τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἀνατεθειμένου αὐτῷ κεφαλαίου.

Ἐτερος συντάκτης, ὁ ἐπὶ τῶν πληροφοριῶν, ἀπολύει τοὺς ἀγγελιαφόρους του κατὰ πᾶσαν διευθύνσιν· ἀκίνητος αὐτὸς ἐν τῷ γραφεῖῳ του ἔχει οὕτω τὸ μέσον νὰ εὐρίσκειται πανταχοῦ, αὐτὸς δὲ καὶ ἐξελέγχει τὰς πληροφορίες, ἃς οἱ συνεργάται αὐτοῦ, αὐτόπται καὶ αὐτήκοοι τῶν πραγμάτων ἐξ ἐπὶ τόπου παραστάσεως, ἐκόμισαν αὐτῷ.

Ἐν τοῖς δικαστηρίοις ὁ ἐπὶ τῶν δικαστικῶν παρίσταται εἰς τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως, ἧς ἀφήγησιν ὀφείλει νὰ παραδώσῃ τὸ ἔσπερας εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος· ὁ δὲ ἐπὶ τῶν θεατρικῶν κάμνει τὸν τακτικὸν του περίπατον διὰ τῶν θεάτρων, συνάγων ὅθεν διαβῆ πᾶσαν φήμην, πᾶσαν πληροφορίαν κυκλοφορουμένην ἐν τῷ θεατρικῷ κόσμῳ. Ὁ ἐπὶ τῶν πολιτικῶν τῆς ἡμέρας ἀναγινώσκει τὰς παρισινὰς ἐφημερίδας, ὧν τῶν κυριωτέρων ἄρθρων θέλει κάμει περίληψιν, ἵνα οὕτω ὑποβάλῃ εἰς τοὺς ἀναγνώστας πλήρη εἰκόνα τοῦ φρονήματος τοῦ γαλλικοῦ τύπου, ἐνῶ οἱ μεταφρασταὶ ἐκμυζῶσι τὰς ξένας ἐφημερίδας. Ἄλλος τις τρέχει εἰς τὰς πρεσβείας καὶ τὰ ὑπουργεῖα, παρὰ τοῖς πολιτικοῖς ἐκείνοις, ὧν τὸ δημόσιον εἶνε ἀνυπόμονον νὰ γνωρίσῃ τὰ φρονήματα, ἄλλος παρίσταται εἰς τὰ ἵπποδρόμια, τρίτος δὲ τις ἀσχολεῖται εἰς θήραν, ἀλιεῖαν ἢ λεμβοδρομίαν ἐν τῷ Σηκουάνα, ἄγων οὕτω κατ' ἀνάγκην βίον νομαδικόν, ἐνῶ ἐκ φυσικῆς κλίσεως θὰ ἐπρωτίμα νὰ οἰκουρῇ πάντοτε.

Ἐνῶ δὲ ὁλόκληρος ὁ κόσμος οὗτος ἐν Παρισίοις σκέπτεται, τρέχει, γράφει, ἐργάζεται χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς ἐφημερίδος, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ—ἐν Βελγικῇ, Ἀγγλίᾳ, Ἰταλίᾳ κτλ.—οἱ διάφοροι τῆς ἐφημερίδος ἀνταποκριταὶ εὐρίσκονται ἐν ἐνεργείᾳ ὅπως τηρώσιν αὐτὴν ἐνήμερον εἰς τὰ συμβαίνοντα ἐν τῇ πόλει, ἣν ἕκαστος κατοικεῖ.

Μεταξὺ τῆς τρίτης καὶ ἑκτῆς μ.μ. εἰς τῶν διευθυντῶν δέχεται εἰς ἀκρόασιν ἕνα ἕκαστον τῶν συντακτῶν, ἐξετάζει καὶ συζητεῖ τὴν κομιζομένην αὐτῷ ὕλην, δέχεται ἢ ἀποκρούει τὸ γραφέν· εὐθὺς δὲ μετὰ ταῦτα παραδίδονται εἰς τὸν ἀρχισυντάκτην, τὸν ταξινόμον τῆς ὕλης, τὰ διάφορα ἄρθρα, ἅτινα πρέπει νὰ καταχωρισθῶσιν ἐν τῷ φύλλῳ τῆς ἐπιούσης. Τὴν ἕκτην ὥραν οἱ στοιχειοθεταὶ ἀρχίζουσι τὸ ἔργον αὐτῶν, οἱ δὲ συντάκται καταλείπουσι τὰ γραφεῖα διὰ μίαν ἢ δύο ὥρας.

Περὶ τὴν 8ην ἕκαστος ὀφείλει νὰ εὐρεθῇ πάλιν εἰς τὴν θέσιν του, ἵνα διορθώσῃ τὰ πρῶτά του δοκίμια, ἀναγνώσῃ τὰς ἔσπερινὰς ἐφημερίδας καὶ

διαλεχθῆ περι τοῦ αὐρινοῦ φύλλου· ἀλλ' οἱ ἐπὶ τῶν θεατρικῶν συντάκται ἀναλαμβάνουσι τὸ ἔργον τρέχοντες, ἐὰν μὲν εἶνε πρώτη παράστασις ἔργου τινός, ὅλοι εἰς αὐτὴν, ἐὰν δὲ δὲν δίδεται νέον ἔργον, εἰς διάφορον ἕκαστος θέατρον. Ἡμίσειαν δὲ ὦραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἐπανερχονται εἰς τὸ γραφεῖον, ἵνα προσθέσωσιν εἰς τὸ ἄρθρον αὐτῶν, εἰς τὴν ἡμερησίαν ἀφήγησίν των, πᾶν τυχὸν νέον συμβᾶν τῆς ἐσπέρας, ἢ τινα εἰδήσιν, τὴν ὁποῖαν ἔμαθον κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν.

Τὴν μίαν μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἄρχεται ἡ εἰς σελίδας ταξινομήσις τῆς ὕλης, τότε δὲ γίνεται καὶ ἡ τελευταία ἐπιθεώρησις· τὴν δευτέραν δὲ μετὰ τὸ μεσονύκτιον, ἢ καὶ βραδύτερον πολλάκις, ἕκαστος ἀποχωρεῖ εἰς τὰ ἴδια, ἵνα κοιμηθῆ καὶ ἀνακτῆ τὴν δυνάμειν, ὅπως τὴν ἐπιούσαν ἐπαναλάβῃ εὐθύμως καὶ ἐρρωμένως τὸν ἐπίπονον αὐτὸν καὶ ἐκνευριστικὸν βίον.

Διὰ τοιαύτης ἐργασίας παρασκευάζεται ἕκαστον φύλλον τῆς περιωνύμου ἐφημερίδος, δημολογητέον δὲ ὅτι οἱ ἀναγνώσται αὐτῆς ἐλάχιστα δύνανται νὰ παραπονεθῶσι διὰ τὴν ποικιλίαν καὶ τὸ διασκεδαστικὸν τῶν παρεχομένων αὐτοῖς ἀναγνωσμάτων. Κατὰ τοῦτο ὁ «Figaro» ἀμιλλᾷται πρὸς τὰς καλλίστας τοῦ εἴδους τοῦ γαλλικῆς καὶ ξένας ἐφημερίδας, διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἡ διάδοσις αὐτοῦ αὐξάνει σημαντικῶς ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος. Οὕτω, ἐνῶ κατὰ τὸ 1879 ἡ ἔκδοσις αὐτοῦ ἤῤῥησε κατὰ 8,000 ἀντίτυπα, νέα αὐξήσις κατὰ 10,000 ἐγένετο τῷ 1880.

Ἴδου δὲ στατιστικὴ τις τῶν ἐκτυπομένων φύλλων τῆς ἐφημερίδος·

Ἀριθμὸς τῶν ἐκτυπομένων φύλλων. Τὸ ὅλον τῶν κατ' ἔτος ἐκδιδομένων φύλλων τοῦ «Figaro» εἶνε κατὰ μέσον ὄρον 30,295,000. Πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται χάρτης, ἔλκων βάρους 1,060, 325 χιλιογράμμων. Ὁ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον πληρονόμος φόρος ὑπὸ τοῦ τυπογραφείου ἀνέρχεται εἰς 220,547 φράγκα ἐτησίως, πλὴν τοῦ ὑπὸ τοῦ κατασκευαστοῦ πληρονομένου κατὰ τὴν ἕκαστὴν καταστήματος ἐξαγωγῆν τοῦ χάρτου.

Ἡ μεγάλη αὕτη διάδοσις τῆς ἐφημερίδος ὁφείλεται τοῦτο μὲν εἰς τὴν ταχύτητα καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῶν πληροφοριῶν, ἃς μεταδίδει τοῖς ἀναγνώσταις αὐτῆς, τοῦτο δὲ εἰς τὴν ἀξίαν τῶν συντακτῶν τῆς καὶ τὸ χαριτολόγον καὶ ποικίλον τοῦ ὕφους αὐτῶν, ὅπερ καθιστᾷ αὐτὴν ἐπιζήτητον καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς μὴ ἀσπαζομένους τὰς πολιτικὰς αὐτῆς δοξασίας.

Πλὴν τοῦ τακτικοῦ φύλλου καθ' ἕκαστον Σάββατον ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος ἐκδίδει καὶ φιλολογικὸν παράρτημα εἰς τὸ αὐτὸ σχῆμα, κατὰ τὴν ἡμέραν δ' ἐκείνην ἡ ἔκδοσις τοῦ φύλλου εἶνε κατὰ 15,000 ἀντίτυπα ὑπερτέρα ἢ τὸ σύνθητες. Πολλὰ τῶν παραρτημάτων τούτων εἶνε εἰκονογραφημένα, τὸ δὲ περιεχόμενον αὐτῶν εἶνε

θέματα φιλολογικὰ, ἐπισημονικὰ, καλλιτεχνικὰ, διηγήματα, βιογραφία κτλ.

Αἴθουσα εἰδήσεων. Ἰδιαιτέρως μνησίας ἀξία εἶνε ἡ αἴθουσα τῶν εἰδήσεων τῆς ἐφημερίδος. Ἐν τῇ αἴθουσῃ ταύτῃ, ἧς ἡ εἴσοδος εἶνε ἐλευθέρη εἰς πάντας, ὑπάρχουσιν ἐκτεθειμένοι ἐν ἐπὶ τούτῳ πίνακι πᾶσαι αἱ τῆς ἡμέρας τηλεγραφικαὶ εἰδήσεις, ἃς οὕτω δύναται τις νὰ μάθῃ κατὰ πᾶσαν ὥραν. Πλὴν ὅμως τούτου, ἡ αἴθουσα εἶνε πάντοτε διακεκοσμημένη οὕτως, ὥστε ἡ ἐπίσκεψις αὐτῆ καθίσταται ἱκανῶς ἐνδιαφέρουσα. Οὐχὶ σπανίως εἰσὶ διωργανωμένοι ἐν αὐτῇ μικραὶ ἐκθέσεις ποικίλων ἀντικειμένων· οὕτως ἐν ἀρχῇ μὲν τοῦ ἔτους ὑπῆρχεν ἐκεῖ ἐκθέσεις διαφόρων δώρων τῆς πρωτοχρονιάς, βιβλίων, κομψοτεχνημάτων, παιγνίων, σκευῶν χρυσοχοικῆς, κτλ. εἶτα, ἐν ἄλλῃ ἐποχῇ, ἀπεικονισμάτων τῶν ἀξιολογότερων ἔργων τῆς συγχρόνου ἰταλικῆς γλυπτικῆς, καὶ κατόπιν ἐκθέσεις ὅλων τῶν σχεδιογραφημάτων τῶν εἰκόνων, αἵτινες εἶχον ὑποβληθῆ εἰς τὸν ἐτήσιον διαγωνισμὸν τῆς ζωγραφικῆς.

Κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον ἠδύνατό τις ἐν τῇ αἴθουσῃ ἐκεῖνη νὰ εὕρῃ πᾶσαν πληροφορίαν περὶ λουτρῶν, καὶ τῶν διαφόρων πόλεων, ἐν αἷς εὐρίσκοντο τοιαῦτα. Μέγας χάρτης τῆς Γαλλίας ὑπῆρχεν ἐν αὐτῇ ἀνηρτημένος, ἐφ' οὗ ἐσημειούντο πᾶσαι αἱ ἐν Γαλλίᾳ ὑπάρχουσαι θέρμαι καὶ αἱ ἐπιθαλάσσιοι πόλεις, ἐνθα ἕκαστος ἐσκόπει νὰ μεταβῆ τὸ θέρος, προχειρότατα δὲ εὕρισκε καὶ ὅλας τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας περὶ τῶν δαπανῶν τοῦ ταξειδίου, ἐνοικίου, διατροφῆς κτλ. Ἀμα δ' ὡς ἐγένοντο αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαί, τὸν χάρτην τοῦτον ἀντικατέστησεν ἄλλος, χάρτης πολιτικῆς τῆς Γαλλίας, περιλαμβάνων τὰς εἰκόνας ὅλων τῶν βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν, ἐπὶ δὲ τῇ προσεγγίσει τῆς θεατρικῆς περιόδου καὶ τῶν ὑποκριτῶν τῶν ἐπιστημονικῶν θεάτρον τῶν Παρισίων.

Ἄς ἔλθωμεν τώρα εἰς τὰ τῆς διαχειρίσεως τῆς ἐφημερίδος, ἐφ' ἣ εἶνε τεταγμένος εἰδικὸς ὑπάλληλος ἐπιτετραμμένος τὴν ἐποπτείαν τοῦ σπουδαίου τούτου τμήματος τῆς ὑπηρεσίας, εἰς τὴν ἀνάγονται αἱ

Συνδρομαί—Γνωστοποιήσεις—Εἰσπράξεις. Αἱ συνδρομαὶ γίνονται δεκταὶ ἐν τῷ καταστήματι τῆς ἐφημερίδος ὑπὸ ἐπὶ τούτῳ ὑπαλλήλων, αἱ δὲ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς ταχυδρομικῶς.

Οἱ ἐπὶ τῶν συνδρομῶν ὑπάλληλοι ἔργον ἔχουσι νὰ καταγράφωσι τοὺς συνδρομητὰς εἰσπράττοντες τὸ τίμημα, νὰ δέχωνται αἰτήσεις περὶ ἀλλαγῆς διευθύνσεως καὶ τέλος νὰ λαμβάνωσι σημείωσιν πάσης παρατηρήσεως ὑποβαλλομένης ὑπὸ τινος συνδρομητοῦ.

Καθ' ἕκαστην ἐσπέραν ὁ ταμίας καταρτίζει πίνακα τῶν εἰσπράξεων τῆς ἡμέρας, ἃς παραδίδει εἰς τὸ γενικὸν ταμεῖον τῆς ἐφημερίδος.

Ἦς πρὸς τὰς γνωστοποιήσεις αὗται γίνονται δεκταὶ εἰς εἰδικὸν κατάστημα, τὸ τῶν κκ. Dol-

lingen, Séguy et Cie. Αί ἐξ αὐτῶν εἰσπράξεις ἀνέρχονται ἐτησίως κατὰ μέσον ὄρον εἰς 1,400, 000 φράγκα.

Ἐκτύπωσις τῆς ἐφημερίδος. Εἰς διευθυντῆς τοῦ τυπογραφείου ἔχει διὰ συμβολαίου ἀναλάβει πάντα τὰ ἀφορώντα εἰς τὴν σύνθεσιν καὶ ἐκτύπωσιν τῆς ἐφημερίδος.

Ἄρα τῆς συνθέσεως περατωθείσης, αἱ τέσσαρες σελίδες τῆς ἐφημερίδος φέρονται εἰς τὸ τιμῆμα τοῦ ἀρχιπιστοῦ, ἔνθα διὰ ποικίλης ἐργασίας παρασκευάζονται αἱ στερεότυποι πλάκες, αἵτινες θέλουσι τεθῆ εἰς τὰ πιεστήρια. Ὅκτὼ τοιαῦται πλάκες τίθενται εἰς ἕκαστον τούτων, οὕτω δὲ κατορθοῦται ἡ ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἐκτύπωσις δύο φύλλων ὑφ' ἑκάστου πιεστηρίου, ὥστε τὸ ὅλον ποσὸν τῶν φύλλων ὅπερ ἐξάγει ἕκαστον φθάνει ἀπὸ 20 μέχρι 22 χιλιάδων καθ' ὥραν· οὕτω τὰ τρία ἐν ἐνεργείᾳ πιεστήρια παράγουσι καθ' ὥραν μέχρις 60,000 ἀντιτύπων τῆς ἐφημερίδος.

Διανομή καὶ ἀποστολή. Ἄρα ἐξερχόμενα τῶν πιεστηρίων τὰ φύλλα μετροῦνται μηχανικῶς ἀνὰ 100, παραλαμβάνουσι δ' αὐτὰ ὑπάλληλοι ἐπιτετραμμένοι τὴν ἐξέλεγχσιν τοῦ ἀριθμοῦ. Καὶ τὰ μὲν προωρισμένα διὰ τὴν ἐν Παρισίοις πώλησιν παραδίδονται εἰς μεταπράτας, τὰ διὰ τοὺς ἔξω συνδρομητὰς καὶ πράκτορας τῆς ἐφημερίδος ἀναθεβάζονται εἰς αἵθουσαν, ἔνθα ἐξήκοντα γυναῖκες καὶ ἄλλοι ὑπάλληλοι ἐπιλαμβάνονται τῆς διπλώσεως καὶ περιδέσεως αὐτῶν. Τὴν ἐν Παρισίοις διανομὴν ἐνεργοῦσιν 60 διανομεῖς ἀρχόμενοι τοῦ ἔργου ἀπὸ τῆς 4 ὥρας τῆς πρωΐας, διανέμοντες δὲ ἕκαστος κατὰ μέσον ὄρον 200 ἀντίτυπα. Ἡ δὲ κατὰ φύλλα πώλησις εἶνε ἀναθεσιμὴ εἰς ὑπάλληλον ἔχοντα εἰς τὴν διάθεσίν του 40 διανομεῖς, δι' ὧν ἀποστέλλει τὰ φύλλα εἰς τοὺς βιβλιοπώλας καὶ τοὺς πωλητὰς τῶν κιοσκίων. Ἡ κατὰ φύλλα πώλησις ἀνέρχεται ἐν μὲν Παρισίοις εἰς 10,000,000 περίπου ἐτησίως, εἰς τὸσαῦτα δὲ περίπου καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ, ἐξ ὧν εἰσπράττονται κατ' ἔτος περὶ τὰ 2,500, 000 φράγκα.

Λογιστικὴ. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς ἡ λογιστικὴ ὑπηρεσία τῆς ἐφημερίδος συντάσσει κατὰστάσιν τῶν τε εἰσπράξεων καὶ τῶν δαπανῶν τοῦ μηνός. Καὶ ἐκεῖναι μὲν ἀνέρχονται κατὰ μέσον ὄρον εἰς 500,000 φράγκα κατὰ μῆνα, αὐταὶ δὲ εἰς 300,000 κατὰ μῆνα ὡσαύτως. Τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀφαιρέσεως τῶν δαπανῶν ἀπὸ τῶν εἰσπράξεων εἶνε το καθαρὸν κέρδος τῆς ἐφημερίδος. Τὸ ποσὸν τοῦτο ὀρίζεται κατὰ μῆνα, ὡς καὶ ἡ ἐν γένει κατάστασις τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ τῆς ἑταιρίας. Αἱ ἐργασίαι αὐτῆς ἐπιθεωροῦνται καθ' ἕκαστον μῆνα, τὰ δὲ βιβλία ἐξελέγχονται ὑπὸ ἐπταμελοῦς συμβουλίου διοριζομένου παρὰ τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς ἐφημερίδος.

Διανομή μερισμάτων εἰς τοὺς μετόχους. Τὸ

αὐτὸ συμβούλιον ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς Διευθύνσεως ὀρίζει τὰ πληρωτέα ποσὰ ἐκ τοῦ ὅλου μερισματος τοῦ ἔτους. Εἰδικὴ ὑπηρεσία ὑπάρχει πρὸς τοῦτο ἐν τῷ καταστήματι τῆς ἐφημερίδος. Πληρώνονται δὲ συνήθως τὰ ποσὰ ταῦτα εἰς τέσσαρας ἐποχὰς τοῦ ἔτους, ἦτοι τὸν Ἀπρίλιον, Ἰούλιον, Ὀκτώβριον καὶ Δεκέμβριον, τὸ δὲ ὑπόλοιπον πρὸς ἀποπληρωμὴν τοῦ ὅλου ἐτησίου μερισματος καταβάλλεται τοῖς μετόχοις κατὰ Μάρτιον τοῦ ἐπιόντος ἔτους, ἀμέσως μετὰ τὴν ἐτησίαν γενικὴν συνέλευσιν τῶν μετόχων τῆς ἐφημερίδος.

Κατὰ τὰ 8 τελευταῖα ἔτη, ἀπὸ τοῦ 1872 μέχρι τοῦ 1880 ἡ ἑταιρία τῆς ἑφημερίδος διένειμε τοῖς μετόχοις τὰ ἐπόμενα κέρδη :

1872	655,654. 35
1873	801,317. 19
1874	1,032,518. 82
1875	1,222,363. 64
1876	1,154,843. 02
1877	1,241,921. 98
1878	1,496,155. 28
1879	1,894,991. 90

Διὰ δὲ τὸ 1880, κατὰ τὸ ἐννεάμηνον μόνον διάστημα ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι 30 Σεπτεμβρίου, τὰ κέρδη τῆς ἐφημερίδος ἀνῆλθον εἰς 1,693, 256, 65.

Ἐν γένει περὶ τῆς σπουδαιότητος τοῦ ἔργου ὑπὸ τὴν οἰκονομικὴν αὐτοῦ ἐποψὴν παρέχει ἀκριβῆ ἰδέαν ἡ ἐπομένῃ ἀνακεραλαίωσις τῶν εἰρημένων·

Προσωπικὸν τῆς ἐφημερίδος

Συντάκται	50
στοιχειοθέται	30
πιεσταί, ἐργάται κτλ.	25
ὑπάλληλοι τῆς διοικήσεως	20
διεκπεραιωταί	8
ὑπηρεταί	12
διανομεῖς	80
γυναῖκες ἐπὶ τῆς διπλώσεως	60
σφηκωταί κτλ.	20
ἀμαξήλαται	10

Ἐν ὄλῳ 315

Οἱ εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦτο ἐτησίως καταβαλλόμενοι μισθοὶ ἀνέρχονται εἰς πλεόν τῶν 800, 000 φράγκων.

Τὰ δὲ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον πληρονόμενα ὑπὸ τῆς ἐφημερίδος εἰσὶ τὰ ἐπόμενα·

Ταχυδρομικὰ	340,000 φρ.
Φόρος τυπογραφικὸς ἐπὶ τοῦ χάρτου	220,000 "
Φόρος χαρτοσήμου κ. ἄ	50,000 "

Ἐν ὄλῳ 610,000 φρ.

Τέλος τὸ εἰς τοὺς μετόχους διανεμηθὲν ποσὸν ἀπὸ τοῦ 1872 ἀνῆλθεν εἰς 6,144,000 φράγκα ἐπὶ μετοχικοῦ κεφαλαίου 1,200,000 φράγκων.

Γραμματεὺς τις τοῦ Οὐάσιγκτωνος, ἀργοπορήσας ποτὲ, ἐδικαιολογεῖτο λέγων ὅτι τὸ ὠρολόγιόν του τὸν ἠπάτησε· «Τότε, ἀπήνητησεν ἡσύχως ὁ Οὐάσιγκτων, πρέπει νὰ προμηθευθῆς νέον ὠρολόγιον ἢ ἐγὼ ἄλλον γραμματέα».

ΤΑ ΔΙΣΘΗΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΜΥΡΜΗΚΩΝ

* Εκπαλαι προσείλκυσαν τοὺς φυσιοδίφας ὁ βίος καὶ τὰ ἔθιμα τῶν μυρμηκῶν, τῶν ἐργατικῶν τούτων δημοκρατικῶν τοῦ ζωικοῦ βασιλείου, οἵτινες, εἰ καὶ ἐλάχιστοι τὸ σῶμα, εἰσὶ τοσαύταις διανοητικαῖς ἰδιότησι παρεσκευασμένοι, ὥστε δικαίως προτῆκει αὐτοῖς μετὰ τὸν ἀνθρωποῦν πρώτη θέσις. Ἐπικρατεῖ ἐν γένει ἡ ἰδέα ὅτι ὁ λίαν ἐνδιαφέρων οὗτος κλάδος τῆς βιολογίας ἀνεδιφήθη ὀλοτελῶς, καὶ ὅτι ἀρκεῖ νὰ ρίψῃ τις βλέμμα εἰς οἰονδῆποτε ἐγγχειρίδιον τῆς ζωολογίας, ὅπως μυηθῇ εἰς τὰ ἀπόκρυφα τῶν μικρῶν τούτων νουεχῶν ὄντων. Ἡ ἰδέα αὕτη ὅμως ἐστὶ λίαν σφαλερά. Γινώσκουμεν ναὶ μὲν τὰ κυριώτερα τοῦ κοινωνικοῦ βίου διαφόρων εἰδῶν μυρμηκῶν, ἀλλ' εἰσὶ ἡμῖν ὅλως ἀγνωστοὶ αἱ ψυχικαὶ ἰδιότητες ἐκάστου ἀτόμου. Ἐν τοῖς νεωτάτοις χρόνοις πρώτος ὁ Ἄγγλος φυσιοδίφης Λούδοκ ἀνέθρεψεν ἐν τῇ αἰκίᾳ του φωλεὰς μυρμηκῶν, καὶ διὰ πολυετῶν παρατηρήσεων ἐσπούδασε τὰς ἰδιότητας αὐτῶν. Αὐτῷ ὀρείλομεν ὀλίγας πληροφορίας περὶ τῶν αἰσθητηρίων τῶν μυρμηκῶν, τῶν κυριωτέρων δηλ. ὀργάνων τοῦ ψυχικοῦ αὐτῶν βίου. Ὁ εὐφυῆς φυσιοδίφης παρετήρησεν ὅτι οἱ μύρμηκες ὀδηγοῦνται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ τῆς ὀσφρήσεως ἔχουσι μὲν ὀφθαλμοὺς, οἵτινες σύγκεινται ἐξ ἀπειραρίθμων διαμερισμάτων, ἀλλὰ τὸ ὀρατικὸν ἐστὶ ἐλάχιστα ἀνεπτυγμένον, διότι τὰ λίαν εὐφυῆ περάματα τοῦ Λούδοκ ἀπέδειξαν ὅτι οἱ μύρμηκες διακρίνουσι μόνον τὰ ὀλίγα ἐκατοστόμετρα ἀπέχοντα ἀντικείμενα. Ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὀδηγοῦνται κυρίως ὑπὸ τῆς ὀσφρήσεως, καὶ ἐὰν αἴφνης ἀπολέσωσι τὰ ἴχνη, σταματῶσιν ἐν ἀμηχανίᾳ, ἀν καὶ τὸ ζητούμενον ἀντικείμενον εὐρίσκειται πλησίον αὐτῶν. Οἱ μύρμηκες εἶναι ἀπεναντίας λίαν εὐαίσθητοι πρὸς χρώματα· ἐν ταῖς τεχνηταῖς φωλεαῖς τοῦ Λούδοκ, αἵτινες ἦσαν ἐν μέρει ἠνεωγμέναι, ἀπέφυγον ἐπιμόνως τὰ μέρη τὰ κεκαλυμμένα δι' ἐρυθρῶν ἢ ἰοχρῶν ὑάλων, ἐν ᾧ προσείλκοντο ὑπὸ κιτρίνων καὶ πρασίνων χρωμάτων. Αἱ ἐρευναι τοῦ Ἄγγλου φυσιοδίφου ἔθεσαν τὰς πρώτας βάσεις ψυχολογίας τῶν πλησιεστέρων πνευματικῶν συγγενῶν ἡμῶν· ἀπέδειξαν πρὸ πάντων πόσον αἱ ἡμέτεραι γνώσεις ὡς πρὸς τοῦτο εἰσὶν ἐλλιπεῖς, καὶ οὕτω θὰ παροτρύνωσιν, ὡς ἐλπίζομεν, εἰς νέας ἐρεῦνας ἐν τῷ κλάδῳ τούτῳ. Γ. Η. Π.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Πρὸς τὸν κ. Σ*, ἀδιδόρωτον γεροντοπαλλήκαρον, φίλος τις ἔλεγε προχθές·

— Μὰ γιατί, ἀγαπητέ, δὲν ἀποφασίζεις νὰ ἀφήσῃς πλεόν τὴν συνήθειαν τοῦ νὰ βάφεσαι;

— Νὰ σοῦ πῶ, φίλε μου· δὲν εἶμαι ἀκόμη ἀρκετὰ ἐνάρετος, ὥστε νὰ ἀπαιτῶ τὸ σέβας τὸ ἐφειλούμενον εἰς τὰς λευκάς τρίχας.

* *

Ἰατρὸς χωρίου, ἀστείωτατος ἀνθρώπος, δέχε-

ται ἡμέραν τινὰ τὴν ἐπίσκεψιν εὐτραφοῦς χωρικῆς, ἐρχομένης ἵνα τὸν συμβουλευθῇ.

— Τί ἔχεις; ἐρωτᾷ ὁ ἱατρὸς.

— Πόνος ἔς τὸ στομάχι.

— Καλά· νὰ ἰδοῦμε.

— Νὰ, ἐδῶ, γιαιτρέ. Καὶ νὰ σοῦ πῶ πῶς μοῦ ἴφνηκε. Τῇ νύκτα τοῦ κοιμώμουνα ἕνας ποντικός ἐμπήκε ἀπὸ τὸ στόμα μου. Ἀπὸ τότε τὸν νοιώθω ἐδῶ μέσα ν' ἀναιβοκαταβαίνῃ ἔς τὸ λαίμό μου. Γλύτωσέ με, γιαιτρέ μου, νὰ ζήσης!

— Ἐννοια σου, λέγει μειδιῶν ὁ ἱατρὸς, τὸ κακὸ διορθῶνεται εὐκολα. Ἀφοῦ ἔξερεις καλὰ πῶς εἶνε ποντικός μέσα σου, νὰ πιᾶσῃς νὰ καταπιῆς ἕνα γάτο· ἔτσι ἰσὲ μισὴ ὥρα γιαιτροῦσαι.

* *

Ὁ Μίμης, ἀνυπόφορο τρελλόπαιδο, ἐκτύπησε τόσον δυνατὰ εἰς τὸ μέτωπον, ἀκριβῶς ὑπεράνω τοῦ ὀφθαλμοῦ, ὥστε ἐσχηματίσθη ὀγκῶδες οἴδημα. Τοῦτο τὸν κάμνει νὰ χύνη πικρὰ δάκρυα.

— Μὴν κλαῖς ἔτσι, Μίμη, τοῦ λέγει ἡ μικρὰ ἀδελφή του, γιαιτὶ θὰ γείνη χειρότερα τὸ μάτι σου.

— Ἀφῆσέ με καὶ σὺ, σοῦ λέγω· ἐγὼ δὲν κλαίω μὲ κείνο ποῦ ἐκτύπησα.

* *

Τὸ μόνον μυστικόν, τὸ ὁποῖον εἰμπορεῖ νὰ φυλάξῃ ἡ γυνή, εἶνε τὸ μυστικόν τῆς ἡλικίας τῆς.

Ὅταν γυνὴ ἐπιχειρῇ νὰ σοὶ εἴπῃ τι ἐμπιστευτικῶς, ἔσο βέβαιος ὅτι πρόκειται νὰ διακονώσῃ μυστικόν τι.

ΛΑΗΘΕΙΑΙ

* * Κατ' ἀρχαῖον φιλόσοφον τρεῖς ὑπάρχουσιν ἐν τῷ κόσμῳ δυνάμεις μεγάλαι, Φρόνησις, Ἰσχύς, Τύχη. Κατ' ἐμὲ κριτὴν, ἡ τύχη δύναται μέγιστα καὶ πλεῖστα. Ἐὰν ὁ ἀνθρώπινος βίος παραβλήθῃ πρὸς πελαγοδρομίαν ἱστιοφόρου πλοίου, ἡ μὲν τύχη εἶναι ὁ ἄνεμος, ὁ ἄνευ τῆς ἡμετέρας συνεργίας ταχέως καὶ πολὺ μακρὰν ὥθων ἡμᾶς εἴτε εἰς τὰ πρόσω, εἴτε εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ δὴ καὶ ἐνίστε πλειότερον ἢ ὅσον βουλόμεθα καὶ πειρώμεθα· ἡ δὲ φρόνησις καὶ ἡ ἰσχύς εἶναι αἱ κῶπαι, δι' ὧν μετὰ κόπου καὶ μόχθου προχωροῦμεν ὀλίγα μίλια, αἴφνης δὲ πάλιν ἀπαυθούμεθα ὀπίσω ὑπ' ἀνέμου ἐναντίου. Ἐὰν ὁ ἄνεμος ἦναι οὖριος, οὐδεμίαν ἔχομεν χρεῖαν κωπῶν. Τῆς τύχης τὴν δύναμιν ταύτην κάλλιστα ὑπεμφαίνει ἰσπανικὴ παροιμία λέγουσα· «Δὸς τῷ υἱῷ σου τύχην, καὶ ρίψον αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν».

* * Τρεῖς εἰσὶ τὰ ἐλατήρια τῶν ἀνθρωπίνων πράξεων· α') ὁ ἐγωϊσμός, ὅστις ἐπιθυμεῖ τὸ ἴδιον ἀγαθόν (δὲν ἔχει ὄρια)· β') ἡ κακία, ἥτις ἐπιθυμεῖ τὴν βλάβην τοῦ ἄλλου (φθάνει μέχρι τῆς ἀκρας σκληρότητος)· γ') ἡ εὐσπλαγγχνία, ἡ θέλουσα τὸ ἀγαθὸν τοῦ ἄλλου (προχωρεῖ μέχρι τῆς γενναιότητος, τοῦ μεγαλείου τῆς ψυχῆς. (Schopenhauer).